

Tämä tutkistelu on sapatiksi 1.8.2026

Kaikki Jumalan kunniaksi

Muistojae: ”Syöttepä siis tai juotte tai teettepä mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.”
(1. Kor. 10:31.)

Avaintekstit:

1. Kor. 8
Ap. t. 15:20
1. Kor. 9:1–6:1
1. Kor. 10:5–22:5
5. Moos. 6:4–5
Mark. 12:28–31

Ensimmäisen korinttilaiskirjeen luvuissa 8–10 päätetään keskustelu seksuaalisuudesta (josta puhuttiin jo luvuissa 5–6) sekä esitellään samalla Paavalin vastaukset korinttilaisten kirjeitse esittämiin tiettyihin kysymyksiin (1. Kor. 7:1). Nämä vastaukset vievät valtaosan Ensimmäisen korinttilaiskirjeen loppuosasta.

Se, että Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 7. luku toimii siirtymänä, osoittaa, että seksuaalinen moraalittomuus (luvut 5–7) ja epäjumalanpalvelonta (luvut 8–10) ovat toisiinsa liittyviä aiheita. Itse asiassa ne mainitaan usein samassa yhteydessä Uudessa testamentissa (ks. Ap. t. 15:20, 29; Ap. t. 21:25; 1. Kor. 6:9; Ef. 5:5; Kol. 3:5; Ilm. 21:8; Ilm. 22:15).

Yleisesti ottaen, kun 1. Kor. 5–7 Paavali käsittelee seksuaalisen moraalittomuuden ongelmaa, 1. Kor. 8–10 hänen pääasiallinen huolenaiheensa on epäjumalanpalvelonta. Paavali toteaa, että kristittyjen pitää pysyä erossa molemmista (1. Kor. 6:18; 1. Kor. 10:14).

Viime viikolla huomasimme, että voimme pysyä erossa seksuaalisesta moraalittomuudesta olemalla Pyhän Hengen temppele (1. Kor. 6:19–20). Tällä viikolla huomaamme, että epäjumalanpalvelonnasta voi pysyä erossa tekemällä ”kaikki Jumalan kunniaksi” (1. Kor. 10:31).

TIETO VASTAAN RAKKAUS

Lue 1. Kor. 8:1–13. Miksi Paavali asettaa tiedon vastakkain rakkauden kanssa, ja mikä asiayhteys on kyseessä? Mitä hän haluaa tuoda esiin?

Paavali käyttää teemana epäjumalille uhrattua ruokaa käsitelläkseen syvempää kysymystä: rakkauden puutetta muita kohtaan (1. Kor. 8). Epäjumalille uhrattu ruoka jakoi Korintin seurakunnan kahteen ryhmään. Jotkut uskoivat, että heidän tietonsa siitä, ettei muita jumalia ole olemassa antoi heille oikeuden syödä mitä tahansa (1. Kor. 8:4). Heitä kutsutaan voimakkaiksi (1. Kor. 4:10). Niitä, jotka vastustivat tätä käyttäytymistä, kutsutaan heikoiksi (1. Kor. 8:9–12). Paavali käyttää tällaista nimitystä, koska nämä eivät olleet vielä päässeet yli joistakin uskomuksista, jotka olivat leimanneet heidän aikaisempaa elämäänsä pakanoina. Nähdessään voimakkaat syömässä epäjumalille uhrattua ruokaa, he saattoivat päätellä, että kristinusko ja epäjumalanpalvelonta olivat yhteensopivia. Paavali ei siis halunnut voimakkaiden tulevan heille kompastuskiveksi.

Raamattu suhtautuu epäjumalille uhratun ruoan syömiseen hyvin kielteisesti (Ap. t. 15:20, 29; Ap. t. 21:25; vrt. Ilm. 2:14, 20). Paavali ei näytä kuitenkaan esittävän yhtä radikaaleja lausuntoja kuin näissä kohdissa. Tämä johtuu siitä, että hänen pääasiallinen huolenaiheensa koskee tiedon väärinkäytön aiheuttamaa ykseyden puutetta. Paavali ei kritisoi tietoa sinänsä pahana, vaan hän vastustaa sellaista tietoa, joka johtaa ylimielisyyteen ja hajaantumiseen seurakunnassa. Tieto ilman rakkautta ei ole lainkaan todellista tietoa (1. Kor. 8:2). Todellinen tieto syntyy vain, kun ihminen rakastaa Jumalaa ja on Jumalan tuntuma (1. Kor. 8:3).

Paavali osoittaa lainaten 5. Moos. 6:4, VKR, että uskovien on tiedettävä, että on vain yksi Jumala (1. Kor. 8:4–6). On mielenkiintoista, että hän noudattaa samaa ajatusta kuin 5. Moos. 6:4–5, VKR, jossa lausetta, että meidän Jumalamme on yksi, seuraa käsky: ”Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi – –.” Sekä Paavalille että Moosekselle tieto ilman rakkautta on arvoton.

Luottaen tietoonsa voimakkaat uskoivat, että epäjumalille uhratun ruoan syöminen oli vaaratonta. Kuten näemme keskiviikon ja torstain osioissa, Paavali myönsi heille tämän oikeuden tietyin ehdoin. Jos se kuitenkin tuli heikoille kompastuskiveksi (1. Kor. 8:9), sitä tulisi välttää. Kristittyjen tulisi harjoittaa itsensä kieltämistä, koska he rakastavat Kristusta ja muita.

Paavali väittää, että ilman rakkautta tieto voi muuttua pahaksi asiaksi (1. Kor. 8). Missä tilanteissa näin voi olla?

EPÄITSEKÄS RAKKAUS

Lue 1. Kor. 9:1–6. Miten tämä teksti antaa käytännön esimerkin siitä, mitä rakkaudesta kumpuava itsensä kieltäminen tarkoittaa?

Ensi silmäyksellä näyttää siltä, että Paavali puolustaa apostolisuuttaan Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 9. luvussa eikä se näytä liittyvän mitenkään edelliseen keskusteluun tiedosta ja rakkaudesta. Ei kuitenkaan pidä unohtaa, että Raamattu ei alun perin ollut kirjoitettu jaettuna lukuihin. Se, mitä Paavali opettaa 9. luvussa, ei ole irrallaan edeltävästä tekstistä. Itse asiassa luku tarjoaa käytännön esimerkin epäitsekkästä rakkaudesta Kristusta sekä veljiä kohtaan. Rakkauden vuoksi Paavali luopuu muutamasta oikeudestaan.

Oikeus ”ruokaan ja juomaan” (1. Kor. 9:4). Tässä ruoka ja juoma edustavat yleisesti taloudellista apua. Apostolina Paavali oli oikeutettu saamaan aineellista tukea niiltä, joita hän palveli. Muut hänen aikansa uskonnolliset johtajat tekivät juuri niin, mutta hän ei. Sen sijaan hän elätti itsensä valmistamalla telttoja (Ap. t. 18:3).

Oikeus ottaa vaimo mukaan (1. Kor. 9:5). Naimisissa oleva apostoli sai tehdä lähetysmatkan vaimonsa kanssa seurakunnan kustannuksella. Esimerkkejä lähetysaarnajaapariskunnista ovat Prisca ja Aquila (Room. 16:3) sekä Andronikos ja Junia (Room. 16:7). Paavali oli kuitenkin naimaton (1. Kor. 7:8). Hän olisi voinut mennä naimisiin ja hyötyä oikeudesta ottaa vaimo mukaan, jolloin molemmat olisivat saaneet taloudellista tukea.

Oikeus pidättyä ansiotyöstä elantonsa ansaitsemiseksi (1. Kor. 9:6). Paavali ja Barnabas olivat oikeutettuja ansaitsemaan palkkaa lähetystyöstään (1. Kor. 9:4–6). Paavali ansaitsi elantonsa teltantekijänä (Ap. t. 18:3), mutta emme tiedä, mikä Barnabaksen ammatti oli. Tiedämme, että hän oli hyvin antelias (Ap. t. 4:36–37) ja siten halukas elättämään itsensä.

Paavali kehittää jakeessa 1. Kor. 9:6 mainittua ajatusta 1. Kor. 9:7–11 osoittaakseen, että on oikeudenmukaista, että hän ja Barnabas ansaitsevat elantonsa seurakunnasta (1. Kor. 9:11–12). Herra itse käski, että ”evangeliumin julistajien tulee saada elantonsa evankeliumista” (1. Kor. 9:14; vrt. 1. Tim. 5:18). Siitä huolimatta Paavali sanoo: ”Me emme kuitenkaan ole käyttäneet tätä oikeutta hyväksemme –.” (1. Kor. 9:12.) Näin Paavali esittää itsensä esimerkkinä itsensä kieltämisestä (1. Kor. 9:1–18) ja väittää, että siitä on hyötyä julistettaessa evankeliumia Korintissa (1. Kor. 9:19–23).

Mitkä ovat asioita, jotka sinulle ehkä kuuluvat, mutta joista sinun olisi silti parempi luopua, jotta voisit olla tehokkaampi Herran todistaja?

MENNEISYYDESTÄ OPPIMINEN

Annettuaan esimerkin itsensä kieltämisestä omasta kokemuksestaan Paavali siirtyy käsittelemään erityisesti epäjumalanpalvontaa. Tavallaan Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 10. luku kehittää 1. Kor. 9:27 ajatusta, jossa Paavali kommentoi harjoittavansa itsekuria, jotta häntä ei hylättäisi. Hän haluaa korinttilaisten seuraavan hänen esimerkkiään, mutta Jeesus on erinomainen malli (1. Kor. 11:1).

Lue 1. Kor. 10:7–11. Millaista syntiä Israel teki erämaassa, ja miksi heille myönnetyt etuoikeudet tekivät heidän synneistään vielä pahempia?

Paavali viittaa 1. Kor. 10:1–5 Jumalan kansan historiaan erämaassa. Viittaus pilveen ja mereen tuo mieleen Jumalan johdatuksen, läsnäolon ja suojelun. Ruoka ja juoma puolestaan edustavat Jumalan huolenpitoa. Paavali kutsuu Israelin kokemusta ”pilvessä ja meressä” kasteeksi, joka vastaa kristillistä kastetta. Samoin viittaamalla ruokaan ja juomaan Paavali viittaa Herran ateriaan.

Toisin sanoen, Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 10. luku opettaa, että kristityt elävät tiettyssä mielessä samoja kokemuksia kuin Israel. Paavali muistuttaa kuitenkin Israelin historiasta, koska hän ei halua sen toistuvan. Kaikista Israelin etuoikeuksista huolimatta monet ihmiset himoitsivat kuitenkin pahoja asioita (1. Kor. 10:6), kuten palvoivat epäjumalia (1. Kor. 10:7) sekä olivat siivettömiä (1. Kor. 10:8). Ei siis ole ihme, että ”useimmat heistä Jumala hylkäsi” (1. Kor. 10:5).

On helppo osoittaa sormella muinaista Israelia ja sanoa, että he lankesivat karkeisiin synteihin. Paavali kuitenkin väittää, että kristityt ovat alttiita samaan huolimatta siitä, että heillä on valtava etuoikeus tuntea Kristuksen elämä ja kokemukset. Tämä käy selväksi varoituksessa: ”Joka luulee seisovansa, katso koon, ettei kaadu.” (1. Kor. 10:12.) Ilmaisu ”joka luulee” viittaa siihen, että jotkut seurakunnassa eivät ymmärtäneet olevansa vaarassa langeta noihin synteihin. Onko meillä sama riski nykyään?

”Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei hän kaadu.” Kukapa meistä ei olisi kokenut tämän varoituksen todellisuutta?

Raamatussa sanotaan, että Jumala ei salli meidän joutua kiusaukseen, jota emme kykene kestämään, ”vaan antaessaan teidän joutua koetukseen hän samalla valmistaa pääsyn siitä” (1. Kor. 10:13). Miksi sitten meidän on edelleen niin helppoa langeta syntiin?

VAROITUS EPÄJUMALANPALVONTAA VASTAAN

Lue 1. Kor. 10:5–22. Miksi meidän on pysyttävä erossa epäjumalanpalvonnasta?

Paavali palaa 1. Kor. 10:14–22 kysymykseen epäjumalille uhrautuista ruoista. Ruokien uhraaminen epäjumalille voi tuntua nykypäivänä monissa kulttuureissa oudolta, mutta se oli yleistä Raamatun aikoina. Kun eläimiä uhrattiin jumalille pakanatemppeleissä, osa eläimestä annettiin toimituksen suorittaneille papeille, jotka myivät lihan. Osa tästä lihasta päätyi julkisille kauppapaikoille. Koska tätä lihaa ei pidetty erillään muusta myytävästä lihasta, kristitty saattoi tietämättään ostaa lihaa, joka oli uhrattu epäjumalille. Apostolin neuvo on: kristityt voivat ostaa tällaista lihaa vapaasti.

Vaikka kristityt saattoivat syödä kotona lihaa, joka oli aiemmin uhrattu temppelissä (1. Kor. 8:1–13), pakanoiden temppelisiin meneminen ja niiden juhliin osallistuminen oli kristityille selvästi kiellettyä. Peruste on selvä: kristityt saavat syödä kyseistä lihaa kotona, koska epäjumalia ei ole olemassa (1. Kor. 8:4); kristityt eivät kuitenkaan saa osallistua pakanallisiin seremonioihin, koska se vastaa pahojen henkien palvomista (1. Kor. 10:20–21). Pakanallisiin rituaaleihin osallistuminen on yhteydenpitoa pahojen henkien kanssa (1. Kor. 10:20), aivan kuten osallistuminen Herran ehtoolliseen on yhteyttä Kristuksen kanssa (1. Kor. 10:16).

Siksi Paavali sanoo: ”Te ette voi juoda sekä Herran maljasta että pahojen henkien maljasta, ette voi olla osallisina sekä Herran pöytään että pahojen henkien pöytään.” (1. Kor. 10:21.) Jeesuskin sanoi: ”Kukaan ei voi palvella kahta herraa.” (Matt. 6:24.)

Paavali opettaa, että Jumala odottaa koko sydämeistä tulevaa uskollisuutta. Hän viittaa siihen, että epäjumalanpalvonta herättää Herran kiivauden (1. Kor. 10:22). Jotta näin ei tapahtuisi, Paavali antaa 1. Kor. 8:4–6 vankkumattoman ohjeen epäjumalanpalvontaa vastaan viittaamalla 5. Moos. 6:4–5 (VKR, korostus lisätty): ”Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi. Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, *kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi.*” Tähän ajatukseen 5. Moos. 6:5 rakastaa Jumalaa yli kaiken Jeesus lisäsi: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Mark. 12:31; ks. myös 3. Moos. 19:18.)

Epäjumalan ei tarvitse olla kivipatsas. Voimme tehdä epäjumalan melkein mistä tahansa. Mistä epäjumalista, jos mistään, sinun pitää pysyä erossa omassa elämässäsi?

EPÄJUMALANPALVONNAN VOITTAMINEN

Paavali esittää 1. Kor. 8:1–3, että rakkaus Jumalaan suojaa ihmistä epäjumalanpalvonnalta. Tämän väitteen pohdintaa jatketaan ja kehitetään edelleen 1. Kor. 10:23–11:1. Paavali puhuu 1. Kor. 8:3 rakkaudestamme Jumalaa kohtaan. Hän sanoo: ”Kenenkään ei pidä etsiä omaa etuaan vaan toisten parasta.” (1. Kor. 10:24.) Tämä on rakkautta muita kohtaan.

Lue Mark. 10:17–22 ja Mark. 12:28–31. Mitä yhteistä näillä kahdella tekstillä on, ja miten ne soveltuvat Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 10. luvun tilanteeseen?

Paavali tekee Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 10. luvussa täsmälleen sen, mitä Jeesus teki Mark. 12:28–31, hän yhdistää lain kaksi suurta käskyä: Jumalan rakastamisen yli kaiken sekä rakkauden muita kohtaan. Kertomuksessa rikkaasta nuoresta miehestä (Mark. 10:17–22) Jeesus yhdistää nämä kaksi rakkauden muotoa viittaamalla 5. Moos. 6:4, VKR, (ks. Mark. 10:18) sekä kymmenen käskyn toiseen laintauluun (ks. Mark. 10:19). Rikkaan nuoren miehen ongelma oli, että hän rakasti omaisuuttaan enemmän kuin Jumalaa ja lähimmäisiään (Mark. 10:22). Mies arvosti maallista aarrettaan enemmän kuin taivaan aarteita. Hän arvosti rahojaan enemmän kuin köyhiä (Mark. 10:21). Hän oli epäjumalanpalvoja.

Seuraamalla Jeesuksen opetuksia Paavali viittaa siihen, että periaatetta rakastaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä kuin itseään on sovellettava olettuihin tilanteisiin, jotka hän mainitsee 1. Kor. 10:27–28. Tämä tarkoittaa, että edes luvalliset asiat eivät välttämättä ole hyödyllisiä tai rakentavia, koska ne voivat loukata jonkun toisen omaatuntoa (1. Kor. 10:23). Tämä periaate on taitavasti tiivistetty sanoihin ”– – tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.” (1. Kor. 10:31.) Näin sanomalla Paavali osoittaa, että epäjumalanpalvonta voi ilmetä monenlaisissa muodoissa, sillä kaikki, mikä anastaa Jumalalle kuuluvan kunnian, on epäjumalanpalvontaa (Jes. 42:8).

Paavalin sanat 1. Kor. 10:31–11:1 ovat lukujen 8–10 yhteenveto. Hän tekee selväksi, ettei hän etsinyt omaa etuaan, ”vaan muiden ihmisten parasta, jotta he pelastuisivat” (1. Kor. 10:33). Näin hän seurasi Kristuksen esimerkkiä (1. Kor. 11:1).

Kuinka voit oppia paremmin rakastamaan lähimmäistäsi kuin itseäsi?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 297–311 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 294–309.

”Kuinka paljon hyvää voitaisiinkaan tehdä, jos käyttäisimme oikein keskinäisiä yhteyksiämme! Jokainen, joka on saanut taivaallisia siunauksia, on velvollinen heijastamaan valoa toisten polulle. – – Silloin kaikki, jotka todella rakastavat Jumalaa, lopettavat oman minän palvomisen.” – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 18.11.1884, s. 730.

”Paavali kehotti veljiään kysymään itseltään, mikä vaikutus heidän sanoiltaan ja teoillaan olisi muihin. Heidän tuli olla tekemättä mitään sellaista, mikä kaikessa viattomuudessaankin vaikuttaisi epäjumalanpalveluksen hyväksymiseltä tai loukkaisi niiden arkaa tuntoa, jotka saattoivat olla heikkoja uskossa. ’Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi. – –’

Varoittavat sanat, jotka apostoli lausui Korintin seurakunnalle, ovat sovellettavissa kaikkiin aikakausiin ja koskevat erityisesti meidän aikaamme. Epäjumalanpalveluksella hän ei tarkoittanut ainoastaan epäjumalien kumartamista vaan itsekkyyttä, mukavuudenhalua, mielitekojen ja himojen tyydyttämistä.” (6AO 222.)

”Jos huomaat, että tekemällä asioita, joihin sinulla on täysi oikeus, estät Jumalan työn edistymistä, pidättäydy tekemästä niitä asioita. Älä tee mitään, mikä sulkee toisten mielet totuudelta. – – Kaikki asiat voivat olla luvallisia, mutta kaikki ei ole hyödyksi.” (9T 215.)

Keskustelunaiheita:

1. Paavalin mukaan kokeneen kristityn käyttäytyminen voi joskus estää kokeamattoman kristityn kasvua. Mieti tilanteita, joissa näin voi tapahtua. Miksi periaate rakastaa Jumalaa yli kaiken ja toista kuin itseään on ainoa tapa vastata tähän haasteeseen?
2. Mitkä ovat joitain sellaisia epäjumalia, joita jopa kristityt voivat päätyä palvomaan, jos eivät ole varovaisia? Mistä tiedät, onko jokin sinulle tärkeä asia muuttunut epäjumalaksi?
3. Paavali sanoo, että hän kuritti omaa ruumistaan ja pakotti sen tottelemaan, jotta häntä ei hylättäisi, kun hän saarnaa evankeliumia (1. Kor. 9:27). Mieti tämän viikon raamattutunnin perusteella, mikä voi tehdä henkilön kelvottomaksi evankeliumin saarnaajaksi.
4. Ensimmäisen korinttilaiskirjeen 10. luvussa Paavali käsittelee epäjumalanpalvelon vaaroja ja sanoo: ”– – pysykää siis erossa epäjumalien palvelemisesta.” (1. Kor. 10:14.) Miksi epäjumalanpalvelonta on niin paha asia?